

stort Beløb som Frue Sogn, og det er dog sikkert nok, at i Frue Sogn bo de velhavende Folk og i Christians Sogn de fattige Folk. Det bliver derfor paa ingen Maade de fattige, der komme til at svare til de velhavende, men omvendt, naar man ligner paa hele Kjøbenhavn.

Saa sagde det ærede Medlem, at Kirkerne havde jo hidtil klaret sig godt uden denne Ligning. Fra 1896—1901 havde de klaret sig godt. Saa længe de havde Christian den 5tes Danske Lov alene at holde sig til, var der ikke noget i Vejen, men saa snart de fik Udsigt til at faa en Ligning, steg Udgifterne for dem, og saa snart Ligningen var anordnet, fremkom der en hel Mængde Krav. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) har dertil meget rigtigt bemærket, at saa længe de ikke havde Ret til Ligning, maatte de udskyde ogsaa de nødvendige Ting for at holde Kirkens Drift i Gang, og først da der var Tale om Ligning, kunde de søge alle de Mangler afhjulpne, som havde oparbejdet sig, om jeg saa maa sige, i den Periode, da der ikke var lignet. Det er temmelig indlysende, at naar man i adskillige Aar undlader at holde en Bygning ved lige, vil der opsamle sig en saadan Mængde Mangler, at det bliver nødvendigt at foretage en større Reparation, naar man en Gang skal dertil, og det var da heller ikke mere, end det ærede Medlem i Fjor forudsatte. I Fjor sagde det ærede Medlem nemlig, at det vilde være mindst 258,000 Kr., maaske 300,000 Kr., som man skulde anvende til Vedligeholdelse. Nu er der anordnet en Ligning af 233,000 Kr., saa jeg synes ikke, der kan være noget synderligt overraskende for det ærede Medlem i den Kendsgerning. Det ærede Medlem fremsatte en Paastand eller en Formodning, jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det, om, at kjøbenhavnske Haandværkere havde søgt at gøre sig Fordele ved Arbejdet, idet de havde sat dette meget dyrt. Jeg vilde sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde nævne mig, hvilke kjøbenhavnske Haandværkere det er, der have søgt særligt at gøre sig Fordel her, thi saa kunde det jo blive undersøgt, og jeg kunde maaske rette Manglerne, hvis der var nogle. Men en saadan almindelig Udtalelse om, at der er nogle kjøbenhavnske Haandværkere, som have søgt at gøre sig Fordele eller have faaet Arbejdet meget dyrt tilslaaet, kan jeg ikke gaa efter, det kommer jeg ingen Vegne med. Hvis det ærede Medlem vil

fortælle mig, hvilke kjøbenhavnske Haandværkere det er, hvad det er for et Arbejde, og hvor meget det er for dyrt, kunne vi tage Sagen op, og saa kunne vi se det efter. Det er ikke mig bekendt, at der er noget i saa Henseende, men muligvis kunde der jo være noget alligevel.

Dernæst ankede det ærede Medlem over, at Søsterkirkerne ikke have ydet noget til de kjøbenhavnske Kirker. I samme Forbindelse ankede det ærede Medlem ogsaa over, at Roskilde Domkirke har givet et Tilskud til Frue Kirke til et Orgel. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at Søsterkirkerne, som de kaldes, de velhavende, selvejende Kirker, have ingen Midler disponible, deres Midler ere for stærkt angrebne fra forskellige Sider til, at de kunne give til de kjøbenhavnske Kirker. Der er nemlig mange andre Kirker i Landet, ogsaa selvejende Kirker, som have trængt til Hjælp, og som navnlig Roskilde Domkirke, der er den rigeste af dem, har maattet yde til — ligesom den i sin Tid ydede et meget stort Beløb til Viborg Domkirkes Restauration —, og som ogsaa Stiftslandsbykirkerne her paa Sjælland maa yde til, saa der er ingen yderligere Midler til Brug for de kjøbenhavnske Kirker. Det ærede Medlem, som ankede over mit Svar til Borgerrepræsentationen, oplæste jo selv Svaret, hvori der stod, at der var ingen Midler. Det ærede Medlem vilde, saa vidt jeg forstod ham, yderligere have haft Regnskaberne for de selvejende Kirker skaffet til Veje. Jeg synes dog ikke, der var Grund til at foretage et stort Arbejde i saa Henseende, da Resultatet dog maatte blive det samme, nemlig at der ikke kan skaffes Midler til de kjøbenhavnske Kirker.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds fremsatte en Protest fra en Præst, og det var i og for sig meget interessant, at det ærede Medlem er blevet Talerør for en Præst, det er ikke noget, der sker saa ofte. Han sagde, at vedkommende havde gjort opmærksom paa, at det var ganske urimeligt, at de, som havde bygget de ny Kirker, skulde betale Bidrag til Vedligeholdelse af de gamle. Men det er jo det samme, som finder Sted over det øvrige Land. Man kan ikke i det øvrige Land unddrage sig hverken Tiendepligt eller Vedligeholdelsespligt for en Kirke ved at bygge en ny Kirke og holde den ved lige, i den Henseende have vi Højesteretsdomme at henvise til. Det